

Συνδρομή έτησια ες Αύγουστο φρα. 16' εν Ελλάδι, 100 φράκ. εν ταις Παρωσικαίς, Αλγίς, Γαλλία καί Αγγλία, 40 φράκ. εν ταις Παρωσικαίς. Ημερησίως 60 σεντάκια. — Τιμή καταγραφίσεως, σελίδα αύρη. 30 δι έκαστου μήνου εν 40 σεντάκιον.

Αι συνδρομαί προπληρώνονται. Έπιστολά προς τιν άποσύνον τής "Ημέρας" μη άπολλυμέναι του ταχυδρομικού τέλους είνε άποδεχόμεναι.

Άπαντα αι νέαι ή άνωτέραναι συνδρομαί άρροσών νύ λήγουσι τίν 30 Ιουλίον ή 31 Δεκεμβρίον (Ε. ν.)

Καταβυθέντιον, ες Βιέννην νύ, A la Redaction du Journal grec "Ημέρα ... (Landstrasse Reimerhof Nr. 481 à Vienne.)

ΗΜΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παρακαλούμεναι οι έν Βουκουρεστίω και Ιασίω ΚΚ. πράκτορες τής "Ημέρας" να εξαποστείλωσι τά δι' αυτών πεμπόμενα φύλλα ες τάς επαρχίας άνευ βραδύτητος, και διά των ταχυτέρων ταχυδρομικών ευκαιριών, ίνα μη άκούωμεν παράνομα.

Οι από τής ΙΟΥΛΙΟΥ καταγραφόμενοι νέοι συνδρομηταί λαμβάνουσι δωρεάν το μέρι τής ημέρας ε- είνης έκδοθέν μέρος των ΑΘΛΙΩΝ.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ.

Ουδέν άγνώστη είσθε περί των έν Κωνσταντινούπλει συνδιακέψων, πλην ή ότι ή Τουρκία έστρεψε να ελαττώσ η έν Σερβία φρουράς. — Κατά των τηλεγράφων τής Ραγούζης οι Μαυροβουνιώται έκέρδιον λαμπράν νύκταν κατά τά δελτία του Όμπερ πασσά, κινδυνεύουσι να άπολείψαι την πρωτεύουσάν των. — Διακλύεται ή εϊς τά βουλγαρικά παρτίδια άβύσσος του Γαβρίηλ ήρηνολογείται μέλλον έκστρατεία τις εϊς τάς σλαβ. επαρχίας. — Τέλευτ. ειδήσεις.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Έν Βιέννη, (19)31 Ιουλίον.

Μέχρι τούδε γινώσκωμεν ότι δύο μόνον συνδιακέψεις εγένοντο έν Κωνσταντινούπλει υπό των αντιπροσώπων των δυνάμεων, και εξ αυτών ή πρώτη εδαπανήθη σχεδόν άλόκληρος εϊς τίν έκπλήρωσιν των συνθήων διπλωματικών τύπων και τίν άναλλαγή των διαπιστωτηρίων έγγραφων. Ο Μηνύτωρ τής Γαλλίας ήρκόσθη μόνον να σημειώσ η τήν ημέραν καθ ήν συνήλθον οι άντιπρόσωποι των έν Παρισίω συμβαλομένων δυνάμεων, χωρίς να είρη ήρτώσ άν συμβαλετήρη έν αυτοίς και ο πρεσβυτήρ τής Ιταλίας. Άλλ' εκ τής σιγής ταύτης είναι φυσικόν να εξαγαγωμεν ότι αι ένστάσεις τής Αυστρίας δέν είσχευθησαν. Το έπίσημον φύλλον άναφέρει επί τούτο το συνήδρον συνήλη προς σύμβουσιν των σερβικών πραγμάτων, άλλα φαίνεται ότι ή διαβεβαίωσις αύτή δέν πρέπει να έκδηλώσ και γράμμα, διότι άλλωθεν μαρτυρούμεν ότι έν τή δευτέρα συνεδρίασει συνεζήτησαν τά κατά τήν Βουλγαρίαν, και, έν τούτο είναι άληθές, τότε ουδέμια άμφιβολία ότι δέν ελησημονήθη και το Μαυροβούνιον. Άλλά και άνευ των παρεπιπέτων τούτων ζητημάτων, αυτό και μόνον τή σερβικόν άρκεί να φέρη εϊς μεγάλους πεσοπασμούς τους Έβροπαίους διπλωμάτας. Ούτε ή Σερβία, ούτε ή Τουρκία φαίνονται έμπνεόμεναι υπό συνδιαλλακτικού πνεύματος. Η μόν πρώτη έπιμένει λέγουσα ότι, άν δέν εξέλθωσιν οι Τούρκοι έκ των φρενών, δέν δύναται να έγρη-

θη περί τής διατηρήσεως τής ειρήνης. Η δέ Τουρκία άπ' άναστάς, λέγει ότι είναι άπαράγραπτα τά δικαιώματα αυτής και ότι ουδέποτε θα στέρξη να παρατήσ η τά υπό τήν κατοχή τής φρούρας του Βελιγραδίου, του Φετισλαί, τής Σεμενδρίας, τής Χαχάδας, τής Άλτόρσοβας, του Σοκαλ και τής Ουχίτσας. Η μόν παραχώρησις εϊς ήν συγκατεστή μέχρι τούδε είναι να ελαττώσ η τίν έν έκάστη των θέσεων τούτων φρουράν, όπως άπαλλάξ η μέρι τής δαπάνης τίν Σερβίαν, ήτις, κατά τάς συνθήκας, είναι υπόχρησις να διατρέψη τά τουρκικά στρατεύματα. Ούτε είκασία τις είναι δυνατή περί του πώς θα συμβιβασθώσι μέχρι τέλους τά άσυμβίβαστα. Το μόν θετικόν είναι ότι Γαλλία, Ρωσία και Ιταλία έκηρύχθησαν υπό τής Σερβίας ή δέ Αυστρία και Αγγλία ύπερ τής Τουρκίας. Η Πρώσια μένει άναποφασιστος.

Έν τούτοις ή εκ Κωνσταντινούπολες πνεύσα διπλωματική αύρα δέν φαίνεται ότι διεκδικατε τήν πυρρετώδη των Σέρβων άνησυχίαν. Περιμένουσι μόν το άποτέλεσμα των συνδιακέψεων, άλλα μετανοούσιν ότι δέν άνέθηκαν εξ αρχής τήν λύσιν του ζητήματος εϊς τίν τύχη των όπλων, και είναι έτοιμοι, δεδίσσης άφορμής, να διορθώσιν το λάθος τούτο. Μεταξύ των Ραρασανών και του Βερλι έφφνήθη ύπερσφύρη σύμβουσις, καθ ήν, διαρκουσαν των συνδιακέψεων, τά τουρκικά στρατεύματα άφελουσι να στρατοπεδεύουσιν εϊς τριών όρων άπόστασιν από των συνόρων τής Σερβίας. Κατόπιν διεδόθη έν Βελιγραδίω ότι ο Όμπερ πασσάς, έναντίον τής ήρτικής ταύτης διατάξεως, διέταξε τά στρατεύματά του να πλησιώσων επί μάλλον προς τά σύνορα. Άλλ' ο εκ τής ειδήσεως ταύτης διεγεγρηθεί έβραθυμώς κατασταλη έγκαιρος, άπου εγένετο γνωστόν ότι μόνον μικρά τις μοίρα άτάκτων έστάλη όπως επίσηρη τά προς τίν Βοσνίαν και Βουλγαρίαν σύνορα.

Από τής Σερβίας στρέφοντες το βλέμμα προς τους γενναίους όρεινους, οτινεις ελόγη και υπό παντοίων στερήσεων άκαταχύρως παλαιούσι κατά μυριαπληθούς και έν πάσιν άφρονούσιν έχθρούς, ευρισκόμεθα, ως πάντοτε, μεταξύ δύο αντίθετων άποψησεων, μεταξύ δύο όδων άν ή μόν άγει προς τά δεξιά, ή δέ προς τά αριστερά. Προς ποίαν να τραπηώμεν; Πού δυνάμεθα να ήμεθα βεβαίαι ότι δέν θα προσκολληώμεν κατά του ψεύδους τής ύπερβολής; Η άμνηστική ήμώσ, συνειδημένον να παραβήσωμεν εϊς τους άναρχιστάς μας τροφήν ύγιή και μηδέποτε να άποπλανώμεν αυτούς έν γνώσει, είναι μεγάλη. Οσάκις πρόκειται να άποφασίσωμεν εϊς ποίας

πηγής, σλαβικής ή τουρκικής, να άντλήσωμεν τάς ειδήσεις μας, ή χείρ ήμών εϊσι πολύ μένει άμφιρόβος. Εβρωσέστατα παρατρεί ή Βελγική. Άνεξαρτησία ότι άμφοτέρα τά διαμαρμόμενα μέρι λην καταστήσασιν τίν έφρούρας του τηλεγράφου, και ότι εϊς έκάστην άφωμιάσαν ύπάρχουσιν άναποφασιστος, δύο νικηταί.

Το φαινόμενον τούτο παρατηρήθη και κατά τήν εβδομάδα ταύτην. Ο τηλεγράφος τής Ραγούζης άνήγγειλεν, υπό ήμερομηνία 15/27 Ιηούνος, ότι πρό τριών ήμερών οι Τούρκοι, διηρημένοι εϊς τέσσαρας φαλαγγας, προσέβαλον τους Μαυροβουνίους εϊς Ζαχαράτας, άλλ' ότι μετά έπτάωρων μάχων, ήναγκαστήσαν να ύποχωρήσωσιν εϊς Σπούζην, αφέντες εϊς το πδών τής μάχης 4000 νεκρούς και τραυματίας. Άλλ' μόλις εϊσήγγυσεν ο τηλεγράφος τής Ραγούζης, και ήρξάτο να λαλή ο τηλεγράφος τής Σκόδρας και να λαλή γλώσσαν όλος διάφορος, είσθε ο μόν έπιστέλλον εϊσθε ο Όμπερ πασσάς, δέν λαμβάνουσι ο έν Βιέννην όθωμανός πρέσβυς. Ίβου πώς έκτίθενται τά πράγματα έν τή δευτέρα τούτου τηλεγραφήματι, υπό ήμερομηνία 16/28 Ιουλίον.

« Πάσαι αι περί του Ζαχαράτας θέσεις ήλώθησαν υπό των ήμετέρων στρατιωτών. Τή (13)25 εξειδιώξαν τον έχθρόν εκ τής Όριαιλουκας και των παρακαμμένων χωρίων, φουεσάντες πολλούς. Το χωρίον και ή οίκια του Μίρκου κατεστράφησαν. Αι λεητομέρειαι όσάς σταλάσι διά του ταχυδρομίου. Σήμερον αρχίζομεν τάς εργασίας μας; κατ' εύθείαν κατά τής Κετίνης. Ο έχθρός περιφορός δέν τούλας να άντιπαραταχθή. »

Τοσάκις διεκρίθησεν ο Όμπερ πασσάς ότι βαδίζει προς τίν Κετίνην, χωρίς να τήρησ η κατόπιν τίν ύπόσχεσιν του, ώστε δικαιώμεθα να νομίζωμεν ότι και τίν φωνή ταύτην δέν θα φανή συνεπέστερος. Ως προς τά άλλα μέρι του δελτίου του δέν δεικνύουσιν τίν αύτήν δυσπιστίαν, καθόσον συνήδον προς τάς εϊς Βελιγραδίον κυκλοφορούσας ειδήσεις, έπου ουδέν συμφέρον έχουσι να παραμορφώσων τίν αλήθειαν, τούλάχιστον κατά των Μαυροβουνιωτών. Το άπάντησόν τάς ειδήσεις ταύτας τηλεγράφημα ήρκοσθη ότι οι Μαυροβουνιώται ήτήθησαν εϊς διάφορα μέρι, και ότι έντελής άποθαυρόνθησιν, ήρξαντο να πυρπολώσι τά χωρία των, όπως μη περιέλθωσιν εϊς τήν έξουσίαν των έχθρών. Άλλά πάντες δέν έδειξαν τήν αύτήν γενναίότητα, και εκώστω τής Ηπειρής προετίμησαν να ύποταχθώσιν. Ούτω λοιπόν, ύναπιστευόμεν τάς άγγελίας ταύτας, ή ήττα και τ' λεητοπαζία ύποσκάπτουσι τήν άνεξαρτησίαν των έρεινών,

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ (*)

Ανήγημα Βίκτωρος Ουγού. — Μετάφρασις Ι. Ι. Σ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ. — ΦΑΝΤΙΝΑ.

BIBΛΙΟΝ Ε'. — ΚΑΘΟΛΟΣ.

Όταν τήν αύτην τής έποούσης, πριν εϊσι φάγη ή ημέρα, εισήλθεν ή Μαργαρίτα εϊς το δωμάτιον τής Φαντινής διά να καθήσ η με αύτην εϊς το βραβειον, (επειδή τούτοσρόπως έκασον αι δύο έν μόνον άλεμματοκρίνον) τήν εύρε καθήμενη επί τής κλίνης, ώρταν, παγωμένη. Δέν είχε κομηθή τελείως. Η κάλυπτρα έν τήν πεσμένη επάνω εϊς τά γόνατά της. Το κνήρον ήναθεν έλην τήν νύκτα και ήτον καυμένον σχεδόν έως κάτω.

Η Μαργαρίτα εστάθη εϊς το κατώφιλον, έκκλητικός διά τήν άκραν άταξάν τήν όποιαν ήλθεσαν ένώπιόν της. — Κύριε ελέησον! εϊπέ: πώς έκάρκην όλο το κνήρι! τί έπρεσε! καίτι μέγα πράγμα έπρεσε.

Επειτα δ' έστράφη και είδε τήν Φαντινήν, αι έλλειψεν ύπόστασις με τήν κουρήμενην και άσκηπή κεφαλήν της. Ενώμεις ότι έγίγρασε κατά δέκα ετη από γήρας εως σήμερον.

— Παναγία μου! τί έχεις, Φαντινή; τί έπαθες; άνεκραξεν ή Μαργαρίτα.

— Τίποτε, άπεκρίθη ή δυστυχής. Έξ έναντίας τώρα δέν ό άποσάθη το παιδί μου απ' αύτην τήν άγχείαν απάντησιν, δι' έλλειψην Ιατρικών. Είμαι ευχαριστημένη.

Και ταύτα ειπούσα, έθεξεν επί τής προπέρας εϊς τήν γερουτοκέρην δύο ναπολεόνια, οτιόβησαν.

— Α, Θεέ μου! είπεν ή Μαργαρίτα. Τι πλούτος είναι αυτός; από ποίον τά ελαβες αυτά τά χρυσά ναπολεόνια;

*) Ίδε από άρθ. 346 μέχρις άρθ. 350 Α τής "Ημέρας."

— Τα ελαβη, άπεκρίθη ή Φαντινή και συγχρόως άμείλασε, μειδιάσα πραγματικώς άμείλασιν. Εβρωσέσθη της σιλικός έμιασε τήν γυνάιν των χείλων της, και έντες του στήματός της έκραντο έν χάρμα μέλαν. Τής έλεπον οι δύο δίδυνοι.

Επειδή τά τεσσάρωντα φράγκα εϊς το Μερμερμιλιον. Άλλ' αυτά ελα ήσαν ποικίρα των Θανατέρων, διά να τους σταλώσι χρήματα.

Η Φαντινή ήρξεν τίν καθέστην τήν έξου του παραθύρου. Πρό πολλού ήτον είχε παρατίσει το κνήρον της δωμάτιον του τρίτου πατώματος και είχε κατακρίσει εϊς έν ύπερσόν, υπό τά κερμάδια. Η έροφή της εγχεμάτις γυνάιν με το έσπασ, και έκίετα κατά πάσαν στιγμήν ή κεφαλή της, άν δέν έπρόσπευε να κύντη. Ο πνοής δέν δύναται να προχρήσ η εϊς το βάθος του θαλάμου του, καθώς εϊς το βάθος της μοίρας του, γιούρς να κύντη επί μάλλον και μάλλον τον αύγαν.

Δέν είχε πλέον κλινήν ή Φαντινή έν βόσκον τήν έμειν, το όποιον ώνόμασεν επάμωμος τής έν στήμας κατά τής ήρβουμένης, και μία καθέρας τής όποιας ή ψάθα ήτον τρυπημένη. Εγχε και έκκαλύπτει βόσκων τής, άλλ' έκρηκόν, έκασο τις μαν γυνάιν ληρημονήσ η. Εϊς μίαν άλλην γυνάιν, έκασο έν άρχόντι εϊς έκασον έπου βάλλων βούτηρον εϊς αυτό έφεν ήρον και έμειν. Τον χερμόνα έπάρησε το ύδωρ τούτο, και αι διάφοροι έπάρησαν το έραίνοντο κνήρον πολλών σημειωμένα έντός του βούγιου διά κνήλων εν έσπασ.

Άρου τής έλεψην ή έροπή της έλεψη και ή ειλαρρέσεια.

Έγίγραστο εϊς τίν δέν με καλύτερας θυμάρας εϊτε δει έλλειψην κνήρου, εϊτε και εξ άλλοφρασις δέν έφρασε πλέον όσα των φορημάτων της έσκαόν ή έβρωσέσθησαν. Καθόσον έφραγόντο αι πτερίαι των περικνημίων της, εϊτε έσπερ προς τά κάτω έντός των πεδίων, και όσους εγχεμάτις εκ το μέρους της κνήμης πτερίαν πράγμα το όποιον έφαινετο έν τινον πτυχών διανθουμένον κατά κνήτον. Οι άνθρωποι προς τους όποιους έχρεώσθη, τήν ήνέχλων καθέστην και τήν καθ' ύβριον. Τους άπάντησ έντός της όβου, τους έπανούσθησιν εϊς τήν άναβάθραν της οίκιας της. Νύκτας όλοσφύρος έκλειαν ή έκείνη συλλογίζομένη. Οι όρθάλμοι της έλαχον σπληνότητάς της, ως να έκρουταλιώθησαν ήσαντο προς τά άνω τής άριστερας ώμοπλάτης ενα πόνον, πάντοτε προς το αυτό μέρος, και πολύ έβηξ. Έμεινε εκ βάθους τής ψυχής τον Μαρτζαληγιώ, όμως δέν έλαγε το παρπαπόν της. Εβρωσθη δεκαεπτά φρας του ήμερομηνικίου. Άλλά συνέβη να παρουσιασθή εργολάβος, το όποιος εξεμίσθησε τήν εργασία των έντός της φυλακής

γυναικών, και ως εξ αυτού ήλατώθη το ήμερομηνικόν των ελευθέρων εργατιών εϊς μόνον ένέα σελίδα. Δέ δεκαεπτά φρας έργασίας ένέα σελίδα!

Οι δειναίται της κατέστηρον ύπερ ποτε άνήλεως. Έκείνος όστις τήν είχε πωλήσει τά έκπλα, έν και πάλιν τά είχε λάβει άναλόγως σχεδόν έν δλα, τήν έλαγεν άδικώσως. Ο Πότε θα με πληρώσ η, μορή άχρεία; πότε θα με πληρώσ η!

Τι ήβλεον, Θεέ, εξ αυτης της δυστυχούς! Τήν έβλεον εϊς το μέσον και τήν κατέβησρον πανταχούθεν, ως να ήτον θρηών έβλεπεν ασηή τούτο, και εϊς τήν καρδίαν της άνεπιστάτω βαθμύδην θρηυόετις τι.

Κατά τήν αύτην έκείνην εποχήν, ο Θανατέρους τήν έβραπεν, ότι ήτον πολλή ή καλωσύνη της, να περιμένη έως τότε ότι τον χειράζοντο άμεινος έκασον φράγκα, ειδικά ότα άπέβαλλον ένός της οίκιας της, και ότι δέν τον έμειλεν έν έπιθανόν, εϊτι έπιθανόν εϊς τους πέντε θρόνους, εκ του φόρου και εκ των στερωτων. — Έκατον φράγκα! έκείνη ή Φαντινή! Θεέ μου! και ποί επάγγελμα να κερδίω πέντε φράγκα τήν ήμεραν ήμεραν!

— Τετίετα! είπεν, άς πολλήθων πλέον και τά έπιόστω.

Και ή δυστυχής ήγνε θρηυστις.

ΙΑ.

Χριστός ο λυτρωσάμενος ήμάς.

Τι μάς παριστά αύτη ή ιστορία τής Φαντινής; Μας παριστά τήν κοινωτικήν έξεγερσίανσαν میان βούλγα.

Εξ πόνος τήν εξαγέρσησ; ποιος τήν πωλεί; Τήν πωλεί ή πενία, ή πείνα, το φόβος, ή εργατικότης, ή απώλεια. Διαπραγματεύσας δεινυρά! Πωλείται μία ψυχή άνθ' ενός κομματιού φουμιά. Πωλήσ η, ή πείνα άποφασισ η, και πείνα!

Ο πολιτισμός ήμών ήθονται υπό του λερού νόμου του Ίησου Χριστού, άλλ' έκαση ο νόμος εϊτος δέν εισεγέρθησεν ένός του πολιτισμού ήμών. Λέγομεν ότι ή δουλεία εγχελήθη από του ερωπαικού πολιτισμού. Αλλάς. Η δουλεία φορταται εϊστί! άλλα κατακείει τήν τήν γυναικα, και καλείται πορνεία.

Κατακείει τήν γυναικα, δηλαδή κατακείει τήν χάρην, τήν άδυναμίαν, τήν καλλοχήν, τήν ήμωρτίαν. Τούτο περιποιεί εϊς τόν άνδρα αλοχος, και αλοχος εκ των μετρίων του άνδρός.

καὶ ὁ χριστιανικὸς ἀγὼν, ἀνευ ἐκτάκτου τυπῶς ἀνδραγαθίματος, περιτθῆεν εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον.

Καπνὸς ἦν καὶ διεύθυνσις, πομφούλην ἦσαν καὶ διεβράζοντες. Μόλις ἐπιφύλασσαν νὰ ἀναγλυφῶμεν τὴν ἀνησχίαν τὸν δύο δυτικῶν δυνάμεων, ἐπὶ τῆ ἀκούσματος τοῦ κινήσου ἐν διεστρεῶς τοῦ παπικῶν κράτους, τὰς ἀποστολάς τῶν πλοίων, τὸν δικασασμὸν τῶν παρὰ τὰ βοιωτικὰ μέθορα σταθμῶν, καὶ ἰδὸν σήμερον ἐρχόμεθα νὰ διαφύσωμεν τὴν πιστευθεῖσαν φήμη, καὶ νὰ ὑπολογίσωμεν ἐν πύσῃ ταπεινώσει δι' ἠπατήθημεν καὶ ἡμεῖς μετὰ δύο κυβερνήσεων. Ὁ Γαριβόλδης δὲν ἐστρατεύει κατὰ τοῦ παπικοῦ κράτους, ἀλλὰ διαμένει, τὴς ὁδὸν ὑπὸ πλοίων σκῆψιν κατατροχούμενος, ἐν Σικελίᾳ, διασκεδάζων τὴν ἐγκράθειαν αὐτοῦ δδύνην δι' ἀλλεπαλληλῶν φιλικῶν κατὰ τὸν Αὐτοκράτορος Ναπολέοντος. Αὐτὴ εἶναι σήμερον ἡ κοινὴ πεποιθίσις, ἐξ ἧς ἀνελαβὸν θάρρος τὰ πρὸς στιγμὴν δευλιόσασαν χρηματοστήριμα, καὶ αἱ ἠμεπίστομα ἐφημερίδες τῆς Γαλλίας, προσπαθοῦσαι διὰ μυρίων ἐλαφρῶν νὰ ὑπεκρίνωσι: τὴν εὐθύνην ἢ ἀνελαβὸν, διασπασάσαι τὴν ἐστρατείαν τῶν ἐξαισιχιλίων ἐθελοντῶν. Μᾶς φαίνεται δύσκολον νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβερνήσις ἐπὶ ἀπλή ὑπονοίᾳ ἔθηκεν εἰς κίνησιν ἀλόκληρον στόλον, ἢ ὅτι ὁ Κ. Ρατάτσις θέλει ληθῆναι, ὡς διαγυρίζονται αἱ ἐφημερίδες αἱ ἐξουσία συμφῶρον νὰ ὑποβάλλωσι τὰς ἐμφυλίους διενέξεις ἐν Ἰταλίᾳ, νὰ συκαφαντήσῃ τὸν Γαριβόλδην. Ἡ μόνῃ πιθανὴ ἐκείσε εἶναι, ἢ ὅτι ὁ δημοφιλὴς στρατιώτης συνέλαβεν ἀληθῶς τὸ παραδόχον σχέδιον καὶ ἀνεστῆθη κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκτελέσεως, κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ κινήσου, ἢ ὅτι ἔθηκεν ἐμπρὸς τὸ ὄνομα τῆς Ρώμης θέλον μόνον, σφεραμένως ἀλλαγῆναι τῆς κοινῆς περιεργείας, νὰ καυχήσῃ τὰ ἀληθῆ αὐτοῦ σχέδιον.

Μᾶλις τῶ ὄντι ἐστίγησαν αἱ περὶ τῆς εἰς τὰ βοιωτικὰ παρὰ τὰ ἀποβόσιους φήμαι, καὶ ἤρξατο πάλιν νὰ διαβρῶλλῆται ἐπιμόνος, ὅτι ἡ ἐπαναστατικὴ πατρίδα τῆς Ἰταλίας δὲν θὰ ἐγκαταλίπῃ τὸν ἄνωμα τῶν σλαβικῶν λαῶν. Εἶναι βεβήγημα ἂν ὁ Γαριβόλδης σκέπτεται πραγματικῶς νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τῆς μελετωμένης ἐστρατείας, καὶ ἐν πρῆβιν νὰ παραδωχθῆμεν εἰς ἐλακτικῶς τὰς ἀλλεπαλληλῶν διακηρύξεις τῶν ἐπαναστατικῶν ἐταίρων, ὅτι αἱ γινόμενα στρατολογίαι γίνονται ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἀρχαίου δικτάτορος. Ἄλλ' ὅτι πολλοὶ τῶν Ἰταλῶν ὀνειροπολοῦσιν ὅτι ἀπὸ τῶν παραλλῶν τῆς Ἀδριατικῆς δὲ ἀνοικήθῃ ἡ πρὸς τὴν Βενετιανὴ ἀγυρία, κατακερματιζόμενον εἰς διαφόρους ἐθνικότητας τοῦ μεγάλου τῆς Ἰταλίας ἔθρου, τοῦτο φαίνεται ἀναμφισβήτητον. Τὸ πρόγραμμα μάλιστα τοῦτο, ἐάν πιστευσομεν ἰδιαιτέρως τυνὰ ἀλληλογραφίας καὶ τὸν τηλεγραφοῦ τοῦ Τουρίνου, ἔρχεται λαμβάνων ἀρχὴν ἐκτελέσεως. Ἀέμβιο τυνὲς, φέρουσαι κατὰ τὸ πλείστον μέρος οὐγγρῶς ἐθελοντῶν, ἀπέπεσαν ἐξ Ἀγνώσεως πρὸς τὴν ἀντίπερον ὄχθην τῆς Ἀδριατικῆς, ὅπως ἐνοθεῖται μετὰ τῶν λοιπῶν συμπατριωτῶν των, ὅτινες, καθ' ὅ λέγεται, πολεμοῦσιν οὐκ ὀλίγον τὸν ἀριμὸν εἰς τὰς φάλαγγας τῶν Μαυροβουνιωτῶν. Καὶ ἐκ Γενουῆς δὲ γράφουσι, ὅτι ἀνεγώρησαν λάθρα στήριγν τῶν Ἰταλῶν, ἀπερχόμενοι πιθανῶς πρὸς τὰ αὐτὰ παρὰ τὴν.

Ἰσοῦς ἡ ἰταλικὴ κυβερνήσις δὲν θὰ ἴδῃ δυσσερέτους λαμβάνοντα τὴν μακροχρόνην ταύτην διεύθυνσιν τὸν χαίμαρον ὅστις ἀπέπειλ νὰ τὴν παρασύρῃ, ἀν οὐχὶ καὶ νὰ τὴν κατακλύσῃ. Δὲν εἶναι μικρὸν ὅτι αὐτὴν εὐτύχημα νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν νεανίῶν ἐκείνων, ὅτινες, ἐν Ἰταλίᾳ

διεμμένοντες, θὰ παρέχουσιν ἀείψουσι πράγματα εἰς τοὺς δικαιοῦντας: ἐν καιρῷ εἰρήνης. Ὁ Κ. Ρατάτσις, ἔργαψε, καθ' ὅ διαβεβαίωται, πρὸς τὸ μυστικοσυμβούλιον τοῦ Κερραμικοῦ, ὅπως διαλύσῃ πάντα αὐτοῦ φρόνον περὶ οἰοβόσεως τοῦ Γαριβόλδης εἰς τὰ βοιωτικὰ παρὰ τὰ, λέγων ὅτι ἔχει καὶ τὴν θέλησιν καὶ τὴν δυνάμιν νὰ ἐπιβλήσῃ αὐτῇ, ἀλλ' οὐδὲμίαν ὑπαρχέουσαν ἀνελαβὸν ὡς πρὸς ἄλλα σημεία τῆς Εὐρώπης, καὶ τὰ πλοιαίρια τῶν ἰταλῶν ἐθελοντῶν οὐδὲν ἄλλο πρόσκομιον θὰ ἀπαντήσωσι πειθιζώσας, ἢ τὰ παρὰ τὰ δαδικατικὰ παρὰ τὰ περιπελοῦσιν πλοία τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Αὐστρίας. Ἡ ἔσπεως τῶν ἰταλῶν πατριωτῶν ἐφθασεν εἰς τὸ μὴ περὶ τῆς, καὶ εἶναι λίαν καταπίπτουσα ἡ ἀνάγκη περισπασμοῦ τῶν. Καὶ οἱ συντηρητικότεροι πολῖται ἤρξαντο λέγοντες παρῆρησι ὅτι ἡ παρούσα κατάστασις τῶν πραγμάτων εἶναι ἀφόρητος, καὶ ὅτι, ἀν εἶναι ἀναπόφευκτον, ὅπως στήθῃ ἡ τρέχουσα σημαία ἐπὶ τοῦ Καπιτωλίου, νὰ γυρῇ αἶμα γαλλικόν, πρέπει νὰ ληρομηθῆσῃ τὰ τρώπια τῆς Μαγίντας καὶ τοῦ Σαλφονίου. Πάντες βλαπτοῦσι ὅτι μὴ ἀπορροῦνται ἐνδεχομένη τῆς ἐπίσεως τοῦ Γαριβόλδης κατὰ τοῦ στρατοῦ τῆς κατοχῆς, ἀλλ' ὅτι τὸ ἐπὶ σημαία τοῦτο ἐπετύχησε, ὁ κικητῆς τῆς Μαροῦλας ἔγχεσε καὶ ἐκ νέου ἀνακηρυχθῆ ὁ σατὴρ τῆς πατρίδος.

Ἡ θέσις τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως εἶναι δευτῆ ὁμολογουμένη, ἠναγκασμένης νὰ διατελῇ ἡνωμένη πρὸς σύμμαχον ἀπέλασαν τὴν ἀγάνην τοῦ ἔθνους. Ἀφ' ἐνός μὲν ἀεὶσιν τὴν κοινὴν γνώμην κορυφώσαντες πρὸς αὐτὴν ὅτι μετὰ τοῦ Ναπολέοντος δὲν ἀποκατῆθῃ ἡ Ρώμη, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐνδομυόν τινα φρονίμ' ἄλλοισιν ὅτι ἀνευ αὐτοῦ τ' Ἰταλία καταστρεφεται. Τῆς διαμάχης ταύτης οἱ καρποὶ δὲν δύνανται βεβαίως νὰ εἶναι ἐυχάριστοι. Καθ' ἅπασαν τὴν χερσόννησον ἐπωκατῆται πυρετώδης τῆς ἀνησχίας, ἧτις κατέστη ἰδίως αἰσθητὴ ἐν Σικελίᾳ, ἀπὸ τῶν ἔθρων τὸ πῶμα τῶν ἐπ' αὐτῆς ὁ Γαριβόλδης. Ἡ νῆσος αὐτὴ ὁμοίως ἐλήγον ἵππον ἀφηνάσαντα, οὐ οἱ χαλκοὶ κινδυνουσῶν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ ἐκπέσωσιν ἐκ τῶν χειρῶν τῆς κεντρικῆς διοικήσεως. Νομαρχαί, ἐπαρχοὶ καὶ δήμαρχοι ὑποκατοῦσι μάλλον εἰς τὸν Γαριβόλδην ἢ εἰς τὸν Ρατάτσιν. Ὁ δήμαρχος τῆς Μαροῦλας ἐδημοσίευσεν ἐπιστόμιον λόγον τυνὰ, δὲ ἐξερῶνησεν ὁ ἀρχαίος δικτάτορ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ὑπερακοῦσάντας ὡς πρὸς τὴν κατὰ Ναπολέοντος καταφρόνησιν καὶ αὐτὴν τὴν ἀγρόσην τοῦ Παριῶν. Ἡ κυβερνήσις ἔσπευσε νὰ τιμωρήσῃ αὐτὸν διὰ πάσεως: ὠνόμασε δὲ καὶ διοικητὴν Σικελίας, ἀντὶ τοῦ Παλαβιτίνου, ἐπιστηθίου φλοῦ τοῦ Γαριβόλδης, παρατιθῆντος, τὸν στρατηγὸν Κούγιαν, ἐνδυναμώσασα συγχρόνως τὴν φρουρὸν τῆς νῆσου. Ἄλλ' ἡ μεταβολὴ αὐτὴ δὲν εὐρησθήσεται εἰς τοὺς πολλὰς τοῦ Παριῶν, ἐφρασαντας δι' ἐπιδοξίαν τὴν ἀποδομακρίαν των, οὐδ' εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὁ περ παρητήθη ἐν σώματι. Ἐνὶ λόγῳ, τ' ἐκ φύσεως ἡ φραίστου: ἐκέλευε χώρα παρέξει. πολλὰς ἀνησχίας, εἰς τοὺς ἐν Τουρίνῳ, καὶ ἡ θεραπεία πάλιν περιμένεται παρὰ τοῦ Γαριβόλδης, πρὸς τὸ ὁ βασιλεὺς ἐπιμενῆν ἀλλεπαλληλῶν φλοῦ: κοινῶς, συνιστῶν αὐτῷ μετροπῶθετον ἢ καὶ παρακαλῶν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Κατῆραν.

Η ΔΗΛΩΣΗ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ.

Ἐκ Ναπολεως μᾶς ἐστάλη προχθὲς φυλλάδιον ἐλληγιστὶ γεγραμμένον καὶ ἀνόμιμον, ἐπιγραφόμενον «Ἡ Διπλωματία καὶ ἡ Ἑλλάς.»

Εἰς τὴν κεντρικῆ, ἔχουν ἐκὼς σκόλον διὰ νὰ τρώγῃ τὰ κῶκκαλα ὑπὸ τὴν τρέπῆσαν τυνὰ, καὶ μίαν ἐταίραν διὰ νὰ φέρῃ ἐπ' αὐτῆς τὰ φαγητὰ, ἐπιμένον δι' ἐνὰ ὄβριον, ὑπερακούσαν πάντα σέρμον, περιερῶν τὰς γυναικάς, γρησάων βλάσας, δὲν καταγίνονται εἰς ἔργον, δὲν χρονομετροῦσιν εἰς τίποτε, καὶ οὐτε βλάπτουσι κατὰ μέγαλην.

Ἄν ὁ Κ. Ομοφύδης ἔμεναν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, καὶ δὲν ἔβρισκε ποτὲ τοὺς Παριῶσις, τοῦτοὺς θ' ἦτον καὶ ἐκείνος. Ἄν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἦσαν πλουσιώτεροι, ὁ κῶμος θ' ἔλεγεν, «ἐν οἱς κομῶσι» ἂν ἦσαν πτωχότεροι, θ' ἔλεγεν, «ἐν οἱς ὀκνηροί.»

Ὅτι ὁ δέκα μῆνας μεθ' ὅσα διηγήθημεν ἀνωτέρω, περὶ τὰς ἀρχὰς ἰανουαρίου 1823, ἐν ἐσπέρᾳ εἶχε πέσει χιὼν εἰς τὸν κλημῶν, εἰς τὸν ἀργῶν τῶν ἀνθρώπων, ἔχουν ῥῆμα ἐν ὁρον ὁντος, ὡς ὑπερακούσαν τὸν βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, διακείμενον κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰς πῆλμον μετὰ δημοκρατικὰ κρᾶτη τῆς νοτίου Ἀμερικῆς, ἵστατο περιεπληγμένως εἰς τὸν ἐμὸν μανθῶντον πρὸ τῆς ἡρᾶς ἐνός καρνεῖου ὅπου ἐσπύλατο οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς, καὶ διεσκέδαζε περὶ τῶν μίαν ἄλλαν ἧτις περιεπερὶτο ἔμπροσθεν τῶν ὕλων τῶν αὐτῶν ἐκείνων καρνεῖου, ἐνδεδημένως εἰς διὰ χερῶν, μὴ ἀνοικτὰ στήθη καὶ μὴ ἀνθῆ εἰς τὴν κεφαλὴν.

Ὁ κῶμος οὗτος κῆρος ἐφάρτε: σγᾶρον καὶ ἐκάντηξεν ὄσασιν ἡ γυνὴ διέββαιεν ἐμπροσθεν του, ἐφύλα αὐτῶν τὸν κωπὸν ἀπὸ τοῦ στέματός του κατὰ τὸ προσώπου τῆς, ἀπεινοῦσιν συγχρόνως εἰς αὐτὴν λόγον τυνὰ, τὸν ὅποιον ἐνόμιζε πνευματικῶν καὶ ἀστεῖον παραβέβητος χάρην, — Ἀεγμῆν εἶσαι, ἀσχημῆ! — Νὰ γὰρ! — Εἶσαι κωπὸνδόντα! Δὲν πᾶς νὰ κρῶθεσι! κτλ. κτλ. Ὁ κῶμος οὗτος ὠνόμαζτο Γομαριάδης.

Ἡ γυνὴ, οἰκτρὸν φάσμα περιεφρόνησον ἐπὶ τῆς γίνουσας εἰς τὴν ὄψιν ὅλα τὰ στοιχεῖα, δὲν τὸν ἀπεκρίθη, ὅτι ἔντε καὶ ἐπρόσεν εἰς αὐτὸν, ἀλλ' ἐψηλοῦθε ἐν σιωπῇ τὸν πῆλμον περιεπᾶτον τῆς, ἐνεκε τὸ ὅπου τὰ βλαμὰτῆς τῆς τὴν ἀνεπὶνοντα ταπεινῶς ἀπὸ πέντε εἰς πέντε λεπτὰ ὑπὸ τὸν σαρκαῖνον τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ὡς στρατιωτικὸν κατακίον, ἐπαπερῶσαν ὑπὸ τοῦ βαβηλοῦσιν. Ἐπερῶσθη ὁ ἀργῶς οὗτος βλάπτον ὅτι δὲν ἐγένετο ἀποπέλασμα ἐκ τῶν περὶ τῶν τῶν λόγων, καὶ δρᾶξας τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ γυνὴ ἔστρεπε τὸ βλαμὰτῆς, ἀπερῶνησον ἐπισθῆν τῆς λαβρῶσιν, καὶ κρατῶν τὸν γέλωτά του, ἐκῆσεν, ἔβλαπεν ἐκ τοῦ ἐδάσεως γίνουσας, ἐστρεψεν εἰς εἰς βλασῶν, καὶ ἔχουσε τὸν βλασῶν τῶν εἰς τὴν ῥῆμῶν τῆς, μετὰ τὸν δύο τῶν ὤμων, τὸν γυμνῶν. Ἡ γυνὴ ἔβλαπεν ἐνὰ ὠρμηγῶν καὶ ἐπᾶρτησεν ὡς τῆρις, ἐστρεψεν πρὸς αὐτὴν, ἐβλήθη εἰς τὸ πρῶσπον του μὴ τοῦς βουχῆς τῆς, καὶ καταξέσασε τὴν ἐπιβρομῆτα του

Ὁ συγγραφεὺς παρανοεῖ τοὺς Ἕλληνας νὰ μὴ πλανῶνται ἐπιμένοντες τὸ μέλλον αὐτῶν ἐκ τῆς ἀπλοκαρίας, ἀφορῶσης εἰς τὰ ἴδια αὐτῆς συμφέροντα. Ἡ Ρωσία, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐμοδοχῆς, τρέφει σκοπιὰς κατακτητικὰς ἐν τῇ Ανατολῇ. «Ὅταν βοιωτῆσαι πρέπει νὰ ἐλθῇ τὸ πρῶτον «ἀπὸ τὸν ἴδιον, τὴν αὐτῆς εἰς ἐλπίσει καὶ ὁ βοιωτῆσας «διὰ τὴν πατρίδα ἀπὸ τῆς Ρωσίας.» Ἡ Ρωσία ὑποκίνησε τὴν διαφρόνησιν τῶν Σλαβῶν μετὰ τῶν Ἑλλήνων, κατένευσε τὴν ἐπαναστατικὴν Οὐγγαρία, ὑποδούλουσε τὴν Πολωνίαν, συνολογῆσεν μυστικῶς συνθήκην μετὰ τῆν Ἀγγλίαν πρὸς διαμερῶσιν τῆς Τουρκίας, ὠκίσησε δὲ οὐδέποτε διὰ συγχρόνως εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ γῆν ἕνως μίγα, εἰμὲν ὅταν μόνον ἢ ἐν ζῆβριον καὶ μὴ ἐνα στρατιώτην. Ἀλλὰ, λέγουσιν, ἡ Ρωσία ἤλαξε πολιτικῶς, ἀπελευθέρωσε τοὺς δουλοπαροῦσιν, ἔθεσε συταγμα εἰς τοὺς Πολωνοὺς, κτλ. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ φυλλάδιου πρᾶσει εἰς ἀνάστατον τὴν παρομίαν, ὅτι ὁ λόκος ἀλλάσει τρέμα, ἀλλ' ἔτι καὶ γυμνῶν ποτῆ.

Ἡ Γαλλία εἶναι ἀπᾶτος. Ὅσα πράττει ἡ συμφωνία κυβερνήσεως τῆς, τὰ πράττει πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον. Τὸ 1848 κατέλασε τὴν δημοκρατίαν τῆς Ρώμης καὶ τὴν ὑποδούλουσε πάλιν εἰς τὸν Πάπαν. Τὸ 1853 ἐπέσχεθ' νὰ λάθῃ τὸν Ἅγιον Τάφον διὰ νὰ κολοκίσει τὸν Πάπα καὶ νὰ κερδήσῃ τὴν εὐνοίαν τοῦ ρωστικοῦ κληροῦ. Ἐπειτα ἐκέρχθη τὸν κατὰ Ρωσίας πόλεμον διὰ νὰ δοξάσῃ τὰ γαλλικὰ ὄπλα καὶ νὰ στεροβῇ. Ἄν ἐζόνθησεν τὴν Ἰταλίαν, ἡ γὰρ χριστιανία εἰς τὰς βόρειας τοῦ Ὀρεοῦ. Διὰτ' ἐπὶ ἀπᾶτος ἀρῆσασε τὴν Νίκαιαν καὶ τὴν Σαδῶν. Διὰτ' ἐπὶ τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ συνθήκης ἤλπισεν, ἐναντίον τοῦ προγράμματος «ἀπὸ τῶν Ἀλπεων μίγρη τῆς Ἀδριατικῆς» νὰ ἴδρῃ τὴν Ἰταλία δημοσποδῶν: Διὰτ' κατέχει ἐσῆσι τὴν Ρωμῆν: Πάντοτε διὰ τὰ ἴδια αὐτῆς συμφέροντα.

Ἡ φιλοελευθερία ἐν τῷ ἴδιῳ τόπῳ Ἀγγλία εἶναι τυραννοκρατικὴ εἰς τὰς ἐξωτερικὰς. Ἄρτονον ἔγνε μείζονα ναυτικὴν δυνάμιν κατέστη γενικὴ μισῆς τὸν ἔθνον. Εἶναι καὶ αὐτὴ ἰδιοταξίς: ἔστυ τὴν ὀρεαίᾳ ἡ ελευθερία, ὕψιστον τὴν φρονίμ' ἐπὶ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἔστυ τὴν ὀρεαίᾳ ἡ τυραννία καταπίπτει τὴν φρονίμ' τῆς ελευθερίας: βίαιη τὴν Ἰταλίαν ἐλευθέρωσεν καὶ βίαιη τὴν Ἑλλάδα δουλεῖ. Προκειμένου περὶ Ἐπτανῶν, ὁ κωπὸν «οὐδὲς κῶνον χωρὶς ἐξέλιπεν, καὶ ἐξέλιπεν τὸ κωπὸν εἶναι ἡ Ἑλλάς.» Δὲν εἶναι ὅμως μόνον ἡ Ἑλλάς, εἶναι πᾶν ἔθνος ἀντιεικόμενον πρὸς τὴν συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας: εἶναι ἡ Δακία, ἡ Σερβία, τὸ Μαυροβούνιον, ἡ Ερζεβίτιν καὶ ἅπασαι ἐν γένει ἡ Ανατολή, ἡ θεωροῦται τὴν Τουρκίαν ὡς κωπὸν ἡμερικῶν, ἐπὶ ἧς Ἀγγλία βουρῆται αὐτῆς ἐκ καλῆν μητῆρα.

Τὶ λοιπὸν δύναται νὰ πράξῃ ἡ Ἑλλάς, ἐρωτῆ ὁ συγγραφεὺς τοῦ φυλλάδιου, σπέναντι τοσούτων ἐχθρῶν: Ἰδοὺ τὴ δύναται.

Ἡ μόνη αἰτία τῆς καταστροφῆς τῶν ἔθνων, καὶ ἰδίως τῆς Ἑλλάδος, ἐστὶν ἡ ἀντιζημία καὶ ἡ φιλοκρατία. Ὅλοι θέλομεν νὰ εἰσῆται ὑποκορπὸν, στρατηγὸν, βουλευτῆ, γεωροσασταί, νομαρχαί, ὑπακόμιστοι, κτλ. Εἶναι δυνατὸν ν' ἀποκαταστήσωμεν Πατρίδα, ἔθνος δὲν γινώσκω ἕκαστος τὰς δυνάμεις του: ἔθνος δὲν ἀποδοῦμεν τὴν ὀρεαίμωρον τυμῆν εἰς τοὺς ἐκείνων ἐκάντηξται καὶ ἐνεργητικότητά: Ὁ ἀληθῆς Ἑλληγ ἀνάγκη νὰ πύσῃ ἔχων ἀξιώσεως ὑπὲρ τὰς δυνάμεις του ἀνάγκη νὰ εἶρη σπέναντι μὴ τοῦς ἀδελφοῦς, μάλιστα δὲ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις νὰ ἐκπληρῶι τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον διὰ τὸ κῆρμόν, καὶ ἔτι δι' ἁμοιβῶν ἢ ὄλιου ἰδιοταλεῖς σκοπιῶς: καὶ τοῦτο οὗτος ἔχουσε, ὁ ἔθνος ὄπλα ἀρατῶν, ὁ δὲ μὴ ἔχων πωρῶσται τὸ κωπὸν του καὶ ἀγοραστῶν: μὴ ἄλλας λέξει, γενικός ἐξοπλισμός...» Πρὸς ταῦτα οἱ «Ἕλληγες πρέπει νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς πλάνης τοῦς Σλαβῶν, διδοῦντες τοὺς νὰ ἐνωσώσων, ὅτι αἱ ὑποκινήσεις τῆς Ρωσίας ἀφορῶσιν εἰς ἐπίτευξιν τῶν ἰδίων τῆς σκοπιῶν: ὅτι οἱ Ἕλληγες δὲν οὐνεπιστοῦν πᾶν ἐλλῆγισμὸν, καθὼς ἡ Ρωσία πᾶν σλαβισμὸν.» πᾶν ἔχουσαν ἐνα κοινὸν ἔθνον, ἀνάγκη νὰ συνασπισώσων κατ' αὐτοῦ, καὶ ἀποκλιθεῖς διὰ λύσασιν ἐκείνας τὰς διαφοράς των διὰ τῶν ἀμεροληπτήτων κριτῶν, τῆς Ἰστορίας καὶ τῆς Γεωγραφίας. Ἡ Ἑλλάς ὀρεαίει προσετὶ νὰ ἀνωσώσῃ τὴν με τοὺς Ἀλβανούς, ὅτινες εἶναι ὄσταν ἐκ τῶν ὄσταν τῆς καὶ ἀρῆς ἐκ τῆς σαρκὸς τῆς. Μόνος ὁ σπουδαιὸς τὰ πνευματικὰ τῶν Ἀλβανῶν δύναται νὰ κρῆν κατὰ πόσον αὐτοὶ εἶναι Τοῦρκοι, καὶ διὰ πόσον μάλιστα ἐπικρατοῦσιν εἰς τὴν χριστιανικὴν βερκεσίαν, ἐνοῦμενα μὴ τῆς Ἑλλάδας.

Εἰς τὴν ἐβράσασιν στιγμῇ τοῦ ἡλιερού τοῦτο δράματι, δὲν μένει πλέον εἰς τὴν Φαντῆσαν τίποτε ἐκ τῶν ὅσα τὴν ἐγκρακτηρίων πρῶν. Ἀπὸ αὐτῆ κατέστη πῆλος, κατέστη μάρμαρον. Ὁ ἀπόμενος αὐτῆς ἀσθένεια φύρος. Διέρχεται ἡ κόρη αὐτῆ ἐμπροσθεν σου, δὲν εἰ γυμνασῆς, καὶ τῆς αἰσῆς ὑπερῶσται ἀριστῶ πρόσωπον ἠμελιόμεινον καὶ σοβᾶρον. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ τῆς εἶναι τὸν τελευταῖον λόγον των. Τῆν συνέβη πᾶν εἰς μέλλει νὰ τὴν συμβῆ. Τὰ πάντα ἤρξανθη, τὰ πάντα ὑπέστη, τὰ πάντα ἐδοκίμασε, τὰ πάντα ἀπόλασε, τὰ πάντα ἐβροῦσε. Ἐκλινε τὸν ἀλγῆνα ἐπισοῦσα ὑποκομῆν ἢ ἀλλ' αὐτὴ ἡ ὑποκομὴ ὀμοίωται μὴ τὴν ἀδικερσίαν, ὅσον ὁ ὕπνος ὀμοίωται μὴ τὸν θάνατον. Δὲν ἀποκρίσας πλέον τίποτε. Δὲν ἔχει πλέον τίποτε νὰ φροβῆθῃ. Ἄς πῆσῃ ἐπ' αὐτῆς ὀλη ἡ νεφέλη τῆς βροχῆς, καὶ ἄς τὴν λούσῃ ὁ ὠκεανὸς ὄλας! Ἦ τὴν μέλλει ἡ εἶναι σπύγγος πεποσιμένος.

Αὐτὸ νομίζει τοὐλάχιστον. Ἀνοθεῖται ὅμως ὁ φανταζόμενος ὅτι ἐξήγησεν ὄλην τὴν ὀργὴν τῆς τύχης, ἢ ὅτι ἔφρασαν εἰς τὸν πῆλμον οὐδὲν ποτὸς βουθῶ.

Φοῦ! ὄλας αὐταὶ αἰ τύχαι τῶν ἀνθρώπων αἰτίνας προσωθῶσιν αἰτίνας φρόνην μῆτῆρ, τὶ εἶναι ἀρᾶ γῆ; ποὺ πορεῖσονται; καὶ διὰτὶ νὰ ἦναι τοιαῦται;

Ἐκείνος ὅστις γινώσκει τὸν, βλέπει καὶ ὄλην τὴν οὐκίαν. Εἶναι μόνος. Καλεῖται Θεός.

ΙΒ'

Ἄργια Γομαριάδου.

Εἰς ὄλας τὰς μὲνᾶς πόλεις, εἰς τὴν Μ. ἐπὶ Μ. . . ἴδιως ὑπερῶσται κλάσας τῶν νεύων, κοκκαλοῦσιν κατ' ἔτος χιλίον πεντακοσίον φράξιν εἰσδομῆς, καθὼς ἄλλοι διοικῶσι τῶν εἰς Παριῶσις κοκκαλοῦσιν ὅτι τὸ αὐτὸ διάστημα καιροῦ διοικῶσι χιλιάδας φράξιν. Ὅταν ἀνέκνηται τὴν μεγάλων φλην τῶν οὐδετέρων. Ἐκτομῆν, παρῆσται, μετρησῶν, ἔχουσι ὄλην τὴν γῆν, ὄλην τὴν ἀνοσπῶν καὶ ὄλην τὴν εὐφροῖν οἰνῆς εἰς μὴν τὰς κορυφῶν ἀναστραφῶσθαι: θὰ ἐπῆρνοντα ἀνοσπῶσιν, εἰς δὲ τὰ κατηλῶνα φροσῶσιν ἐκτομῆς ἐπικατῆρας, καὶ λέγουσι, τὰ χωρῆσθαι μᾶ, τὰ δάξῃ μου, ὁ χωρῆσθαι μου οἰνῆς σφίρξουσι τὰς θεατρικῆς ἐπὶ τῆς οὐκίης, διὰ ν' ἀποδεδῶσιν ὅτι εἶναι εἰς ὄλημον τοῦ καλοῦ οἰνῆς ἐρχοῦσαι εἰς ἔρον μὴ τοῦς ἀξιωματικοῦς τῆς φρουρᾶς, δὲ νὰ φανῶν ἐκ ἀλλῶς πολυμυλῶν: οἰνῆς κικηγῶν, κωπῶσιν, χαμῶνται, πίνουσι, ἔξουσι κωπῶν, σφίρξουσι, παρατῶν τοὺς ὀδοπόρους καταξέσασιν ἀπὸ τοῦ γυμνασίου, διέγουν τὴν κοίτην

προφροῦσα τὰς ἀσχημῆς τῶν λέξεων. Αἱ ὄρεσις αὐτῆς ἦσαν ἀλλῶς ἀπαίσιος, καθὼς ἐφῆσαν αὐτὰς λάραρῆς τὸν ὄποιον ἡ βουὴ εἶχε κατασπίσει βραχῶσθαι, καὶ καθὼς ἔπρεπον αὐτὰς σπᾶμα τοῦ ὄποιου ἔλαστον οἰοῦ ἐμᾶροσθαι ὀδόντες. Ἦτον ἡ Φαντῆσα.

Ἀκούσαντες οἱ ἐν τῷ κωπῶνι ἀξιωματικοὶ τὴν ταραχὴν, ἐβλήθη ὄλοι εἰς τὴν θῆραν συνήθησαν δὲ καὶ οἱ διαβάται, καὶ οὗτος ἐξήλπιε μίγρη τῆς κῶλος ἀνθρώπων γελώσαντων καὶ γεροκροσῶσιν πῆρῃς τῶν ἀνεμτροσφῶλον ἐκείνου, ἐντός τοῦ ὄπου μάλιστα ἐκέρκοντο εἰς ἀνῆρ καὶ μία γυνὴ, ὁ μὲν ἀντιπαλοῦσιν, ἐπὶ εἶχε πέσει χαλαὶ ὁ πῆλος του, ἡ δὲ λακτιζουσα καὶ γροθκοκαστα, ὄλοῦσασα, χωρὶς ὀδόντας, μὴ κεραλῶν κωρμεμένη καὶ ἀσπῆθι ὄλοῦσασα, διὰ τῆς ἔσπεσαν τὰ ἀνθῆ, πελῶν ἐκ τῆς ὄργης, ἀποτροπῶσται.

Ἄργης, πᾶσθῃ ἐκ τῶν πῆλμων βίαιας ἀνθρώπων τῆς ὄληλῶς, ἐλαβε τὴν γυναικῆ ἐκ τοῦ στήθος του, τοῦ ἐ